

Svend Åge Petersen (KF):

For langt de fleste mennesker er det at have tryghed i ansættelsen naturligvis noget meget, meget væsentligt. Det er forståeligt, så længe vi ikke er i stand til at give alle, der virkelig ønsker at komme i arbejde, et tilbud om et passende job, at så må trygheden naturligvis være særlig væsentlig.

Selv om arbejdsløsheden i firkloverregeringens hidtidige levetid har været noget faldende, er det naturligvis fortsat en af de allervigtigste opgaver for regeringen at arbejde på at reducere arbejdsløsheden yderligere.

Lige siden vi i sommer oplevede, at nogle firmaer, der på en, synes jeg, noget uheldig måde afskedigede et større antal medarbejdere, har der været tale om, at der var partier i Folketinget, der på et eller andet tidspunkt ville gribe ind i de kollektive overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter.

Dette er nu med det foreliggende beslutningsforslag blevet bekræftet. Socialistisk Folkeparti ønsker at trampe godt og grundigt på mange års traditioner på arbejdsmarkedet. Nu skal der nemlig ifølge beslutningsforslaget lovgives på dette område, helt uanset de resultater, som lønmodtagere og arbejdsgivere er nået frem til efter mange års regelmæssige forhandlinger.

Jeg kunne egentlig godt forestille mig, at SF faktisk ønskede at bruge netop disse nævnte afskedigelser i sommer til ved hjælp af beslutningsforslaget at forsøge at sætte arbejdsmarkedets parter rigtig ud af spillet.

Det ønsker vi i Det Konservative Folkeparti bestemt ikke at være medvirkende til. Vi vil naturligvis heller ikke være med til at stemme for et indgreb lige midt i en overenskomstperiode.

Vi finder, at forslaget i bund og grund er forkert skruet sammen, og det er vor opfattelse, at det faktisk, hvis det helt usandsynligt og ulykkeligvis skulle blive vedtaget, kan føre til det stik modsatte resultat af det, man ønsker, forøget tryghed. Det vil ganske enkelt medføre – og det er her, vi har vores hovedpunkt i argumentationen mod forslaget, ikke detaljerne, men hovedpunktet – at alle de tusindvis af arbejdspladser, som hvert eneste år bliver oprettet i firmaer, hvor man skønner, at der måske er basis for at udvide produktionen og dermed måske også basis for at skabe nogle nye arbejdspladser, ikke bliver oprettet, og det vil væ-

re til ubodelig skade, ikke bare for det danske erhvervsliv som helhed, men især for de personer, der er ledige, og som gerne vil i arbejde igen.

Når den vinkel, jeg her nævner, ikke er taget med i SF's forslag, kunne det være, fordi man ikke havde den fornødne viden blandt SF'ere om, hvordan tingene rent praktisk ville foregå i det øjeblik, man tror på at kunne oprette en ny arbejdsplads, hvilke tanker og hvilken usikkerhed der ligger bag. Men det er vel ikke så naturligt, når man ved, hvor SF har hovedbestanddelen af sit vælgerkorps.

Vi i Det Konservative Folkeparti vil fortsat arbejde intenst for at få skabt flest mulige arbejdspladser, og derfor kan vi med den fare, der ligger i det, jeg her har påpeget, naturligvis ikke stemme for forslaget, som det er, i sin grundtanke.

Bjørn Elmquist (V):

At sikre lønmodtagere tryghed i ansættelsen er noget, som mit parti, Venstre, kan erklære sin fulde støtte til, men det er nok i en noget anden forstand og med et noget andet indhold end det, som SF-beslutningsforslaget her opererer med.

Når vi i mit parti taler om tryghed i ansættelsen, tænker vi på den reelle tryghed, der ligger i en sund økonomi, det være sig samfundet som helhed, inden for erhvervslivet og inden for den enkelte virksomhed, og det vil sige dermed også for de ansatte på virksomheden. Vi tænker på god konkurrenceevne og et velfungerende samarbejde i den daglige jobsituation.

Jeg vil ikke bestride, at SF med forslaget her muligvis har villet tilgodese nogle af disse hensyn, men jeg må så samtidig lægge til, at hvis dette forslag blev gennemført, ville mulighederne for i praksis at varetage disse hensyn hurtigt blive reduceret kraftigt og fortone sig.

Et af problemerne, som vi ser det, er, at det en gang imellem, selv om det kan være hårdt, kan være nødvendigt at gennemføre indskrænkninger, herunder også afskedigelser, i en del af en virksomhed for simpelt hen at redde arbejdspladserne i andre dele af virksomheden. I en sådan situation mener vi, at de regler, der her er foreslået forholdsvis detaljeret, kunne risikere bare at gøre ondt værre, det vil sige skabe risiko for, at også de arbejdspladser, der ellers før ville være en chance for at redde, også